

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasiló Škofije Novo mesto JANUAR 2015, letnik X, številka 1

UVODNIK

Vstopili smo v leto 2015. Zato vsem, ki radi vzamete v roke škofijsko glasilo Jagode naše pastore, ki povezuje vsa območja naše škofije, pa tudi tistim, ki v srcu dobro mislite, želiva, naj bo blagoslovljeno leto, in vam pošiljava prisrčen novoletni pozdrav.

Pred enim letom smo v Uvodniku Jagod zapisali nekaj načrtov glede zasnove in uredniškega dela. Tako tudi ta številka in jubilejni X. letnik revije prinašata nekaj novosti. Uvedli smo stalni rubriki dobrih praks iz naših župnij, kjer želimo predstaviti preproste metode dela z bolj ali manj zahtevnimi projekti. V rubriki kategorialne pastore pa želimo v prihodnje sistematično predstavljati področja pastoralnega dela, ki presegajo župnijske okvire. Novost je tudi ta, da smo k sodelovanju v uredništvu povabili tajnika ŠPS, g. Fabijana, in dva dekanjska animatorja za medije, gospoda Packa in Kovača. Skupaj z vašimi nasveti bomo skušali oblikovati zanimivo in informativno glasilo, kjer boste, tako upamo, dobili tudi kakšno spodbudo za svoje župnije.

Leto 2015 naj bi poleg drugega v Cerkvi po vsem svetu navdihovala in plemenitila svetost iz vrst ljudi, ki so se odločili za »posvečeno življenje«, zato je to osrednja tema prve številke Jagod. Ob tem lahko kdo zamahne z roko, češ, če je leto namenjeno

predvsem redovnikom, se mene ne tiče! Počakaj! Papež Frančišek za to leto poučarja, naj »poslušam, kaj mi govori Duh«, drugič nas vabi, »naj zremo v prihodnost z upanjem«, česar nam Slovencem močno primanjkuje, in nam priporoči: »Kjer je redovnik (beri: kristjan!), tam naj bo veselje.« Vsi smo poklicani k svetosti!

V vsaki številki Jagod bomo predstavili vsaj dva redova, ki delujeta na ozemlju naše škofije. Za začetek se bomo srečali s frančiškani, ki imajo svojo župnijo v Novem mestu, ne moremo pa niti mimo sester de Notre Dame, ki so imele svojo zibelko v samostanu v Šmihelu, kjer sedaj deluje Baragov zavod in naš konservatorij.

Med primeri dobrih praks bomo tokrat predstavili delo s svetopisemskimi skupinami, iz kategorialne pastore pa župnijski vrtec v Šentpetru na Otočcu, ki je lani obhajal petnajstletnico delovanja. Podelitev služb bogoslovcev, Duhovniški dnevi, Desetletnica škofije, mnenje župnika o

PasIS-u ... je le nekaj od tega, kar lahko najdete v prvi letošnji številki.

Na koncu je običajno slovo. V Nekrologu preberite o novomeškem kanoniku g.

Francu Erklavcu, ki se je poslovil od nas. Gospod naj mu podeli večno veselje pri sebi.

Obilo užitka ob branju vam želiva!

Janko Pirc in Božidar Metelko

LETO POSVEČENEGA ŽIVLJENJA

Od 30. novembra 2014 do 2. februarja 2016

Tisti, ki nas je Gospod povabil na pot posvečenega življenja, imamo v tem letu posebno priložnost, da »*stopimo na visoko goro kot glasniki veselja*«, da bi v svet prinašali Gospodovo tolažbo. Sveti oče Francišek je napovedal leto posvečenega življenja ob 50. obletnici izida koncilskega odloka *Perfectae caritatis*, ki govori o prenovi posvečenega življenja. V posebnem pismu je razložil, s kakšnim namenom, pričakovanji in obzorji je želel odpreti to leto. Tu so zarisane nekatere poteze njegovega sporočila.

Namen in cilj: Prvi namen leta je, da se vsaka skupnost posvečenega življenja ozre na svojo **preteklost s hvaležnostjo**. Na začetku je vedno delovanje Boga, ki nekatere osebe kliče, da evangelij prevedejo v posebno obliko življenja. Za živo ohranjanje lastne identitete je nujno pripovedovati svojo zgodovino, tako kot je to potrebno v družini zaradi občutka pripadnosti. Papež nas vabi, naj bo to leto tudi priložnost, da ponižno in z velikim zaupanjem v Boga, ki je ljubezen,

izpovemo svojo krhkost in jo živimo kot izkušnjo usmiljene Gospodove ljubezni.

Nato spregovori o **sedanjosti**, ki naj jo živimo **z gorečnostjo in pozornim poslušanjem**, kaj danes Duh govori Cerkvi. »*Vprašati se moramo, ali je Jezus zares naša prva in edina ljubezen ...? Samo če je res tako, moremo v resnici in usmiljenju ljubiti vsakega, ki ga srečamo na naši poti, ker smo se od Njega naučili, kaj je ljubezen in kako naj ljubimo; znali bomo ljubiti, ker bomo imeli Njegovo srce.*« Spodbuja nas: »*Bodite možje in žene skupnosti, s pogumom vstopajte tja, kjer so razlike in napetosti ...*«

Vse nas vabi, naj zremo v **prihodnost z upanjem**. »*Prav v negotovosti, ki jo delimo z mnogimi našimi sodobniki, se uresničuje naše upanje, sad vere v Gospoda zgodovine, ki nam še vedno govori: 'Ne boj se ... jaz sem s teboj ...'*« Upanje, o katerem govorimo, ne temelji na številkah in na delih, ampak na Njem, v katerega smo položili naše zaupanje in ki mu ni nič nemogoče. To upanje ne osramoti ... Ne

JAGODE NAŠE PASTORALE

popustite skušnjavi številke in učinkovitosti, še manj skušnjavi, da bi zaupali v lastne moči.»

Pričakovanja: Papež Frančišek od leta posvečenega življenja pričakuje, »da bi bilo vedno res to, kar sem enkrat rekel: 'Kjer so redovniki, tam je veselje.' Poklicani smo, da izkusimo in pokažemo, da je Bog sposoben napolniti naše srce in nas osrečiti in da nimamo potrebe, da bi našo srečo iskali drugje ... Tudi mi, kot vsi možje in žene, doživljamo težave, noč duha, razočaranja, bolezni, pomanjkanje moči zaradi starosti. Prav v tem moramo najti 'popolno radost', prepoznati Kristusovo obličje, ki nam je postal podoben v vsem, in biti veseli, da smo lahko podobni Njemu, ki je iz ljubezni do nas sprejel križ ... Posvečeno življenje ne raste, če organiziramo lepe poklicne tabore, ampak, če pritegnemo mlade, ki nas srečajo, ker nas vidijo srečne! ...» Močno poudarja preroško dimenzijo posvečenega življenja. Prerok preiskuje zgodovino, v kateri živi in

razlaga dogajanje; ima zmožnost razlikovanja in tudi razkrivanja zla greha, nepravčnosti, ker je notranje svoboden.

Odprra obzorja: Sveti oče v tem letu vidi veliko priložnost za medsebojno zблиžanje in skupno pot na različnih ravneh, tako znotraj katoliške Cerkve kot v ekumenskem smislu ter v zблиžanju preko kontemplativnih redov tudi z meniško tradicijo drugih velikih verstev. Vse kristjane prosi, da bi se zavedeli bogastva, ki je podarjeno Cerkvi po številnih svetih ustanoviteljih, in se zahvaljuje Bogu za posrečeno ujemanje leta posvečenega življenja s sinodo o družini, ker obe poklicanosti vsem prinašata bogastvo in milost.

s. Milka Kokalj

BRATJE FRANČIŠKANI V NOVEM MESTU

S prihodom bratov frančiškanov v Novo mesto daljnega leta 1469 se je v zgodovinskih obdobjih spreminjala tudi vključenost bratov v različna področja dela.

Segala je od skrbi za boljše počutje in zdravo življenje ljudi (lekarniška dejavnost) do skrbi za vzgojo in izobraževanje otrok in mladine (cesarsko-kraljeva gimnazija) ter skrbi za povezovanje odraslih in starejših v različne bratovščine in molitvene skupine. Novomeški frančiškanski samostan je bil dolga leta tudi vzgojna hiša za kandidate (gimnazijce) in brate v začetni vzgoji (noviciat). Vse te dejavnosti so pustile tudi ogromno knjižnega gradiva; hranimo ga v naši knjižnici, ki jo obiskujejo različne skupine otrok, dijakov in starejših, mi pa jim ob teh obiskih skušamo posredovati tudi nekaj utrinkov našega življenja v samostanu.

Po skoraj 500 letih od prihoda bratov in ustanovitve samostana je takratni ljubljanski nadškof Jožef Pogačnik 10. septembra 1967 ustanovil župnijo Novo mesto – sv. Lenart s sedežem v frančiškanskem samostanu v Novem mestu.

Vodenje župnije je v samostansko življenje prineslo nekaj sprememb, saj so bili bratje odslej še bolj na voljo ljudem na različnih področjih, za kar se trudimo še danes.

Danes je naše pastoralno poslanstvo mnogovrstno. Kot v vseh župnijah tudi pri nas skrbimo za katehezo otrok pri *verouku*, kjer jim skušamo preko različnih dejavnosti čim bolj približati dejavno krščansko življenje. Poleg *ministrantskih* vrst se otroci lahko vključijo v *otroški pevski zbor* ali pa v *dramsko skupino*. Po končanem osnovnošolskem verouku srednješolcem omogočamo druženje v *srednješolski veroučni skupini*.

Že nekaj let je naša *mladina* organizirana v t. i. FLM – Frančiškansko Lenartovo mladino, ki vsak mesec pripravi posebne dogodke in različna sodelovanja in povezovanja. Imajo tudi svojo košarkaško ekipo (KK FLM), ki sodeluje v tretji rekreativni dolenski ligi.

Bratje spremljamo tudi pet *zakonskih skupin*, kjer se mesečno srečujemo z zakonci in poglobljamo medsebojno zaupanje in povezanost.

V naši župniji deluje *župnijski pevski zbor*, ki pri svetih mašah prepeva vsako nedeljo, poleg njega pa pri nas domuje *Frančiškanski komorni zbor*, ki zbira pevce tudi zunaj meja naše župnije in se spoprijema tudi z zahtevnejšo glasbeno literaturo.

Ne pozabljamo niti na *starejše*, saj se vsak ponedeljek dobi skupina *Klepet ob kavici*, ki sicer deluje v okviru odlično organizirane *Župnijske karitas*. Prav tako tudi skupina *Ročna dela*, ki povezuje vse tiste, ki jih veseli

JAGODE NAŠE PASTORALE

vezenje, pletenje, kvačkanje in podobno.

Vsak četrtek spremljamo *molitveno skupino Prenove v Duhu*; pri molitvi se zbirajo vsak dan pred jutranjo in večerno mašo, ob petkih pa tudi po jutranji in po večerni maši, ko je adoracija v tišini.

Enkrat mesečno se srečujemo s FSR (*Frančiškovi svetnim redom*), ki skrbi tudi za redno molitveno uro vsakega 27. v mesecu (Duh Assisija) in pred Frančiškovi prazniki.

Poleg naštetih ozko župnijskih dejavnosti bratje že dolga leta skrbimo za *bolniško pastoralo* in delo z bolniki v novomeških bolnišnicah. Vsak dan podeljujemo zakramente Božjega usmiljenja (spoved, maziljenje in obhajilo), ob sredah pa je tudi redna sv. maša v bolniški kapeli.

Pri nas najdejo uteho in pomiritev tudi mnogi, ki jih mučijo in pestijo različne težave na duševnem in duhovnem področju, ki jih rešujemo s pomočjo pogovora in z molitvijo.

Vse to delo sprejemamo v duhu našega poslanstva biti z ljudmi za Boga.

br. Janez Papa, gvardijan

ŠOLSKE SESTRE DE NOTRE DAME V SLOVENIJI IN NA DOLENJSKEM

Naša ustanoviteljica je blažena mati Terezija Gerhardinger (1797–1879), žena globoke vere, ki je vedno iskala božjo voljo, si prizadevala za edinstvo in odgovarjala na pereče potrebe svojega časa.

V rojstnem kraju Stadtamhof pri Regensburgu (Bavarska) je obiskovala šolo Kornih sester de Notre Dame. Ko so šolo zaprli in sestre izgnali, je z dvanajstimi leti pod vodstvom stolnega župnika Mihaela Wittmanna sprejela mesto učiteljice na šoli. K ustanovitvi redovne skupnosti jo je vodil božji klic, da mu izroči sebe in svoje darove ter ljubezen do otrok in mladih. Hotela je pomagati do krščanske vzgoje in izobrazbe predvsem tistim, ki zaradi raznih oblik revščine te možnosti niso imeli. Njen moto je bil, da z vzgojo in izobrazbo žene in matere lahko spremenimo celotno družbo. Mati Terezija je kongregacijo utemeljila v evharistiji, jo zasidrila v uboštvu in posvetila Mariji. Skupnost je hitro rasla, zato je lahko tudi v manjših krajih ustanavljala različne šole, domove za otroke s posebnimi potrebami, ljudske kuhinje in sirotišnice.

Šolske sestre de Notre Dame so prišle iz Gorice med slovensko ljudstvo leta 1886 v Šmihel pri Novem mestu, dve leti za tem pa še v Trnovo pri Ilirski Bistrici.

V Šmihelu so prve tri sestre takoj začele z dekliško šolo ter poukom za dekleta in žene, ki so se želele naučiti branja, pisanja in računanja. Kmalu so odprle oddelek za gluhoneme deklice, to je bila prva tovrstna šola v slovenskem jeziku, pozneje pa še meščansko in gospodinjstvo šolo, trgovski tečaj in otroški vrtec. V zavodu so stanovala dekleta iz okolice, v njem je bila tudi šolska kuhinja, kjer so učence lahko dobile brezplačen topel obrok. Poleg šolskega in vzgojnega dela so sestre poučevale tudi privatno, predvsem tuje jezike ter glasbo. V Šmihelu so sestre ostale do decembra 1948, ko so bile pregnane na grad Struga.

V Trnovem pri Ilirski Bistrici so sestre jeseni leta 1943 po 25 letih italijanskega režima, sredi vojne ponovno vzpostavile prvi slovenski šolski center na Primorskem, ki ga je obiskovalo več kot 600 učencev. Pouk se je odvijal v štirih programih: osnovnošolski, gimnazijski, meščanski in trgovski. Sestre pa so smele poučevati le tri leta. Povojne revolucionarne oblasti so nasilno prekinile njihovo delo in jim odvzele velik del prostorov ter pravico do javne šole. Sestre so ostale v delu samostana ter nadaljevale vzgojno, izobraževalno in pastoralno delo.

V Šentjerneju sta bila leta 1928 ustanovljena kmetijsko-gospodinjstvo šola in otroški vrtec. To je poleg Trnovega edina hiša, kjer so sestre ostale ves čas od ustanovitve.

In danes? Ne moremo reči, da smo brez novih poklicev, čeprav se število sester manjša.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Največja skupnost v Novem mestu je na Cankarjevi ulici, kjer sestre skrbijo za bolne in starejše; dobro so povezane z ljudmi v okolici, saj je kapela odprta za vse. Učijo verouk in sodelujejo z župnijami, izdelujejo ročna dela in znanje prenašajo na žene in dekleta. Pripravljajo razna srečanja in duhovna poglobljanja za otroke, mlade, slepe in slabovidne.

Tri sestre živijo in delujejo na škofiji v Novem mestu; vodijo gospodinjstvo, pomagajo v pastoralni stolni župniji in sodelujejo pri skupini Vera in luč.

V Šentjerneju smo tri sestre; poučujemo verouk na petih župnijah, sodelujemo pri pastoralnem delu, pri Karitas, na koru, v pisarni in gospodinjstvu.

Naše vzgojno poslanstvo nadaljujemo v večjem obsegu v samostanu Trnovo, kjer smo obnovile dom matere Terezije. Sprejemamo skupine za duhovne vaje ter vzgojo in izobraževanje celostnega človeka. V sklopu doma deluje otroški vrtec. Sestre pripravljamo različne duhovne programe in tečaje, kjer se mladi poleg duhovnega poglobljanja učijo praktičnih veščin in doživijo čar skupnega življenja.

V Ljubljani imamo dve hiši, na Podutiški ulici 62 in na Šišenski 56, kjer je provincialat. Sestre poučujejo verouk v okoliških

župnijah, vodijo cerkveno petje, sestra Magda je strokovna sodelavka na katehetskem uradu.

Naša sestra Slavka deluje v Albaniji, kjer vodi dom za otroke-sirote in hišo za dekleta.

Danes naša Kongregacija postaja vse bolj mednarodna. Sodobna komunikacija pripomore, da nekatere naloge opravljamo

skupno, bodisi v evropskem ali svetovnem merilu. Navzoče smo skoraj na vseh celinah. Kolikor nam dopuščajo moči, nikogar ne

izključujemo iz svojih skrbi in gremo tja, kamor nas Bog kliče.

Kongregacija je kot nevladna organizacija pridružena članica OZN. Preko mednarodne mreže Shalom spodbujamo sestre in sodelavce k delu in molitvi za pravičnost, vzgoji za mir in skrbi za trajnostni razvoj stvarstva. Tem nalogam dajemo prednost povsod, kjer delujemo. Molitev je temelj našega skupnega življenja po zaobljubah in poslanstva. Vsaka skupnost ima kapelo, v kateri se vsak dan obhaja evharistija, skupna molitev in molitev pred Najsvetejšim. V molitve vključujemo pereče zadeve Cerkve, naroda in sveta, posebno pa tistih, ki so nam zaupani.

Ko zremo v prihodnost, nas spodbuja rek naše ustanoviteljice: *»Vsa božja dela zorijo počasi in v trpljenju, potem pa toliko bolj trdno stojijo in toliko lepše cvetijo.«*

s. Terezija Hostnik, ND

PRIPRAVE NA 10. OBLETNICO USTANOVITVE ŠKOFIJE

Jubilejno leto, od 7. aprila 2015 do 11. junija 2016

Prihodnje leto, 7. aprila 2016, bo minilo 10 let od ustanovitve škofije Novo mesto, 10. junija pa od njene razglasitve in slovesne umestitve njenega prvega škofa msgr. Andreja Glavana. Podobno kot v škofijah

Celje in Murska Sobota, ki sta bili ustanovljeni hkrati, bomo tudi v naši škofiji ta jubilej primerno počastili.

Odbor za pripravo praznovanja 10. obletnice ustanovitve škofije Novo mesto je na 1.

JAGODE NAŠE PASTORALE

sestanku, ki je bil 9. januarja, začrtal glavne poudarke tega praznovanja.

Jubilejno leto se bo začelo 7. aprila letos, končalo pa 10. junija prihodnje leto. Odbor je želel s tem povezati še en zelo pomemben dogodek. Novo mesto obhaja 7. aprila 2015 650. obletnico svoje ustanovitve. Na to častitljivo obletnico mesta se navezuje začetek obhajanja 10-letnice škofije, kar dogodka simbolno povezuje in napoveduje skupno prihodnost. Ob tej priložnosti bo v stolnici slovesna škofova maša. V jubilejnim letu bo še več pomembnih prireditve, ki bodo povezane z ustanovitvijo škofije in njenim poslanstvom. Na Grozdetov dan, v soboto, 30. maja, bo na Zaplazu velika pravna slovesnost, na kateri se bodo zbrali tudi vsi novoizvoljeni člani župnijskih pastoralnih svetov in skupaj molili, da bi resnico in sočutje, ki sta temelj sprave, po 70-ih letih uresničili na vseh ravneh narodnega in družbenega življenja.

Od sredine maja do konca oktobra bodo po vseh župnijah romale relikvije bl. Alojzija Grozdeta, po nekaterih pa tudi kip Fatimske Marije. Pobožnost bo povezana z jubilejnim letom. V soboto, 21. maja 2016, bo slovenski katoliški shod, ki bo posvečen družini. Nanj se bomo v naši škofiji pripravljali v duhu jubileja, saj brez zdravih krščanskih družin tudi škofija nima prihodnosti. Sklepna slovesnost jubilejnega leta bo v soboto, 11. junija 2016.

V odboru smo sklenili, da bomo praznovanje 10. obletnice ustanovitve škofije primerno promovirali v cerkveni in širši javnosti. V ta namen bomo pripravili

primerno grafično podobo, jubilejne zastave, spominke in druge pripomočke, ki bodo osmislili praznovanje. Prav tako bomo pripravili strokovno posvetovanje o tem, katere ustanovitvene cilje je škofija že dosegla in kaj jo čaka v prihodnje. Izdali bomo zbornik, ki bo poleg ocene prehojene poti vseboval pogled, vizijo za naprej.

Glavni poudarki v jubilejnim letu bodo namenjeni mladini, družinam, krepitvi verskega čuta, močnejši pripadnosti Cerkvi in večji povezanosti s škofijo. Odbor bo skupaj z drugimi sodelavci pripravil enoletni pastoralni program z različnimi prireditvami. Želja odbora je, da se jubilejno leto ne bi izražalo samo v zunanjih prireditvah, ampak, da bi se poznalo v poglobljenem verskem življenju. V ta namen bomo na postne soboto 2016 organizirali romanje dekanij v stolnico, nekakšno postno obnovo z bogoslužjem, škofovo katehezo, priložnostjo za spoved in obhajilo.

Z 10-letnico škofije bomo povezali tudi dokončno ureditev Proštijske kašče v razstavni prostor, kje se bodo poleg stalne zbirke, povezane z zgodovino Kolegiatnega kapitlja, lahko vrstile tudi občasne druge razstave. V jubilejnim letu bomo začeli tudi prenovu Proštije in sedanja stanovanja iz prvega nadstropja predstavili v preurejeno podstrešje, pridobljene prostore v pritličju in prvem nadstropju pa prepustili škofiji za pisarne, arhiv in druge namene.

Načrt obhajanja 10. obletnice ustanovitve škofije bo odbor sproti dopolnjeval.

Janez Gril

ODMEV Z DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU

V dneh od 10. do 12. novembra 2014 so v Strunjanu potekali duhovniški dnevi. Na njih se je zbrala večina duhovnikov novomeške škofije skupaj z gospodom škofom. Tokratni duhovniški dnevi so imeli naslov: »Sanjam o misijonarski Cerkvi«. Nekaj vtisov o posameznih temah je zbral in zapisal Mitja Bulič.

Družina – nova evangelizacija in pastoralni izzivi za Cerkev –

dr. Stanislav Slatinek

Dandanes ni težko govoriti o težavah in stiskah družine, Cerkev pa je poklicana, da izpostavi njeno lepoto in družino kot izjemno vrednoto za naš čas. Ne smemo pozabiti, da je družina velik zaklad milosti, zakramentalnega življenja, odnosov (papež

Očetova hiša, v kateri je prostora za vsakogar, z njegovimi težavami vred. Nikakor se ne smemo zapreti v svoje strukture, medtem ko nas zunaj čaka množica lačnih ljudi. Vrata zakramentov, milosti in Božje ljubezni naj ostanejo odprta vsem.

Predavatelj je v nadaljevanju predstavil dva pogostejša razloga, ki ju zakonci v zadnjih letih navajajo kot razlog za razveljavitev zakona: poskus samomora in verska nestrpnost med zakonci. Pri prvem gre za to, da zakonci sklepajo zakon na osnovi grožnje s samomorom, če do poroke ne bo prišlo. K temu se večkrat zatečejo ženske, tak zakon pa običajno traja le leto ali dve.

Drugi razlog je verska nestrpnost enega od zakoncev. Ta se običajno pokaže kot nasprotovanje verski vzgoji otrok in je pogostejša pri moških, lahko se stopnjuje vse do fizičnega nasilja. Pri ženskah se kaže bolj kot nasprotovanje obhajanju cerkvenih praznikov, raje se zatekajo k jogi, ezoteričnim srečanjem, bolj so dovzetne za new age. Taki zakoni hitro razpadejo (povprečno po

Frančišek). Ovrednotiti moramo zakonske skupine ter jasneje in pogumneje izpostaviti zgled svetniških zakoncev.

Kadar pa pride do težav, se mora Cerkev po papeževih besedah zavedati, da je

šestih letih), zakonca se tudi teže odločita za rojstvo otrok.

Zakonci imajo pravico, da svojo vero živijo tudi v zakonu, ravno tako imajo pravico in dolžnost do verske vzgoje svojih otrok. Cerkev mora biti v obeh primerih previdna, pozorna, sočutna. Svetuje se veliko bolj poglobljena priprava na poroko, predvsem je potrebna pazljivost pri podeljevanju zakramentov tik pred poroko (zaradi poroke).

Na koncu je g. Slatinek predstavil pobude družinske sinode, med katerimi najbolj izstopajo skrb za civilno poročene, katerim se je potrebno približati in jih spremljati s potrpljenjem; skrb za ranjene družine in zanje oblikovati centre za pomoč in svetovanje; poenostavitev postopka za ničnost zakona ter spodbude za duhovno obhajilo.

Kaj lahko duhovniki pričakujemo od medijev? –

p. dr. Tadej Strehovec

Dejstvo je, da se danes o Cerkvi poroča toliko kot že dolgo ne, saj je bilo to področje prej rezervirano le za cerkvene medije. Vidna pa je razlika med nacionalnimi in lokalnimi mediji, saj so slednji tovrstnim informacijam bolj naklonjeni, novice, ki jih objavijo, pa so bolj pozitivne ter odprte do našega dela in oznanila. Nacionalni mediji so zelo sekularizirani, ne poznajo zgodovine Cerkve, njenega oznanila, zato informacije zreducirajo, tudi samo na politično raven. Verska sporočila so

minimalizirana in velike dogodke ter praznike posredujejo le kot obrobno informacijo.

Zaznati je, da se o Cerkvi in kristjanih poroča bolj negativno, kontroveržno, celo z namenom, da se vzdržuje negativno mnenje o verujočih. V ta namen so oblikovali specifičen jezik, ki je sad načrtne strategije: jezikovno stigmatiziranje in diskreditacija kristjanov ter razkristjanjenje naše družbe. V javnost vržejo besede z izrazito negativnim nabojem (recimo

katoliban), z namenom, da postanejo slogan. Zavedajo se namreč, da ima beseda izjemno moč, in če se dolgo ponavlja, če se prodaja pod pojmom svobode, se med ljudmi ustali, »prime«, tako da posamezniki začnejo zagovarjati stvari, ki jih drugače sploh ne bi.

Ljudje se tako ustvarjenemu mnenju pridružujejo, ker nočejo veljati za nazadnjaške in nesprejete v svojem okolju.

A tudi verniki in duhovniki imamo pravico do besede. Vstopimo v svet medijev, še posebno spleta, pripravljeni. Poučimo se o stvareh, o katerih govorimo,

ohranjajmo medsebojno edinost in nedotaknjenost vere. Uporabljajmo tudi mi pozitivne slogane, saj lahko tako širimo pozitivno sporočilo ter pomagamo ljudem do pozitivne samopodobe. (Primer: Želiš postati darovalec organov? Daruj srce Jezusu!)

Kaj lahko mediji pričakujejo od duhovnikov? –

g. Boštjan Debevec

Mediji so konglomerat, sestavljen iz televizije, radia, časopisov, spleta ... a vedno ga zastopa neka oseba! Zato je zelo pomemben odnos, saj gre za srečanje med duhovnikom in novinarjem.

Vsak, tudi novinar, si želi biti sprejet dobrohotno, brez takojšnje zavrnitve. Prav tako je pomembno govoriti resnico, biti razumljiv, iskren, priznati, če nečesa ne vemo. Naš govor naj bo pristen, naraven, ne poduhovljen, ne vzvišen, lahko pa je navdušen. Če ni srca, vsebine, je lahko naš nastop še tako tehnično dovršen, pa ne bo imel nobenega učinka. Govoriti je potrebno iz sebe, svoje lastne izkušnje, saj kamera, mikrofoni in ne nazadnje gledalci ter poslušalci zelo zaznajo pristnost govornika. Najpomembnejša je torej govorica našega življenja, zgleda.

Zakrament svete spovedi – nadškof dr. Marjan Turnšek

G. nadškof je predavanje pričel z besedami upokojenega papeža Benedikta XVI.: »Duhovniki, vrnite se v spovednice!«

Sveta spoved je stvarjenjsko in odrešenijsko delo, pri katerem se ne zgodi spreobrnjenje le v moralnem, ampak predvsem v teološkem, duhovnem smislu. Zato mora biti duhovnik strokovnjak v lastnem spovedovanju in spovedovanju drugih. Pripravljen oz. usposobljen mora biti na treh ravneh: zakramentalni, intelektualni in človeški, saj je njegova naloga spovedanca privedi do Kristusa, ki je človeški obraz Božjega usmiljenja.

Ne smemo pozabiti, da je sveta spoved liturgija, Božje delo, pri katerem nismo v ospredju mi, ampak Bog, ki izniči, izbriše greh. Zakrament sprave zato ni osredotočen na greh, ampak na Boga in Njegovo usmiljenje.

Sveta spoved ima cerkvenostno (eklezijsko) razsežnost, saj vemo, da greh prizadene celotno telo, celotno stvarstvo. Zato je tudi občestvo, Cerkev, tisto, ki odpušča posamezniku. Tega so se v preteklosti zavedali veliko bolj, saj so penitenti stali pri vratih cerkve in s solzami prosili za molitev in pomoč.

Zakrament je dejanje poveljane Kristusa po dejanju Cerkve, saj se v spovedniku uresničuje Kristusovo poslanstvo. Pri sveti spovedi duhovnik postane obličje usmiljenega Boga, ki vedno znova išče človeka, da mu izpove svojo ljubezen. To pa vsekakor zahteva veliko molitve, poglobljanja, več razločevanja duhov za spovednika. Papež lahko v dokumentih zapiše vse, a če duhovniki tega ne udeležujemo, to ljudem nič ne koristi.

Pri sveti spovedi naj bi spovedanec spoznal, kaj je greh (resničnost na duhovni ravni, zlo, ki privre na dan po naših besedah, mislih in dejanjih), in potem to izročil Kristusu. Od vsake iskrene svete spovedi odhajamo svetniki!

Greh vsebuje: krivdo, večno posledico (kazen za greh) ter časno kazen (posledica greha).

Krivda je nekaj duhovnega (lahko je resnična ali pa ne), človek pa si je ne more odpustiti sam, odpusti mu jo lahko le Bog.

Večna kazen je pogubljenje, saj v nas blokira odrešenijsko delo, pri sveti spovedi pa Bog to blokado odpravi.

Časna posledica pa je to, kar greh kot duhovna resničnost pusti v človeku in njegovem življenju (npr. alkohol in vsaka druga zasvojenost zaslužni telo in psiho, posledice negativnih čustev, sovraštva ...).

Pokora mora biti zato osredinjena vsaj na eno od časnih posledic, saj če penitent resno misli, mora biti pripravljen na boj in sodelovanje. Spovednik naj skupaj z njim ugotovi, katera posledica je najhujša, in mu naloži pokoro, ki mu bo pomagala. Nevarno je namreč: če časnih posledic ne odpravimo, nas te vedno znova potegnejo v isti greh!

Mitja Bulič, kaplan

Ne smemo se bati pustiti 'starih mehov'. To pomeni prenoviti navade in strukture, ki v življenju Cerkve in torej tudi v posvečenem življenju, ne odgovarjajo več na tisto, kar Bog od nas danes zahteva, da bi lahko v svetu širili njegovo kraljestvo.

Papež Frančišek ob letu posvečenega življenja

PasIS – POGLED ŽUPNIKA

Pričakovanja ...

Župniki že dolgo časa upamo na primeren pisarniški pripomoček, ki bo poenostavil, uredil in standardiziral naša pisarniška opravila. Ko vnašamo določene podatke, se zadeve včasih močno ponavljajo. Ko npr. pripravljamo poroko, moramo iste podatke napisati nešteto krat. V dobi računalnikov tega res ni treba. Spominjam se prvih poskusov, da bi poenostavili pisarniško delo s programom »Župnija«, s katerim sem se srečal davnega leta 1993. Program je sprva bil precej pust, v DOS-u, pozneje smo lahko uporabljali prijaznejšega v Windowsih. Torej želja in pričakovanj je veliko, od začetnih poskusov pa je preteklo tudi že precej časa. Ti prvi koraki v smeri računalniških programov za župnijo so bili bržkone na plečih duhovnikov, ki so želeli poenostaviti svoje delo. Kočno je tudi SŠK spoznala to potrebo in sklenila, da bo zadeve zastavila povsem na novo, in sicer v sklopu programa PasIS. Ta naj bi imel dva dela: računovodskega in pastoralnega. Računovodski je bil pozneje opuščen in namesto njega se je uvedel že izdelan program Vasko, ki naj bi se postopoma prilagodil našim potrebam. Pastoralni pa naj bi od letošnjega 1. januarja postal obvezen za vse župnije na Slovenskem.

Koncept programa je povsem drugačen kot doslej. Opuščen program »Župnija« je temeljil na župnijski bazi podatkov in je

bil povsem neodvisen od drugih župnij. Ko sta prišla npr. ženin in nevesta, sta s seboj prinesla potrebne listine, ki si jih lepo vnesel v program in potem si samo še tiskal obrazce (zapisnik, oklici, sporočila župniji krsta, itd.). Seveda si pa moral potem vse to vpisati v poročno knjigo (in ob koncu leta delati prepise), po pošti pošiljati oklice, sporočila, dopisnice, itd.

Program PasIS ima drugačen koncept. Svoje farane vnesesh v program in potem elektronsko pošiljaš (ali pa sprejemaš) krstne, samske liste, dovoljenja, oklice itd. Poročno knjigo boš verjetno še moral voditi, a ne bo treba delati prepisov. Po kmečko bi rekli, da je kot javna uprava: vsi podatki so na enem mestu, vse je shranjeno na strežniku (zato tudi veliko bolj varno) po drugi strani je pa tudi bolj togo. Če si se nekoč zmotil, si podatke popravil, v PasIS-u pa je treba poklicati nekoga, da to opravi. Sam tega ne moreš.

... in pomisleki

Če se vrnem k primeru priprave na poroko: vse bo šlo gladko, če sta ženin in nevesta tvoja farana. Če nista, ti mora njihov župnik preko programa PasIS poslati dovoljenja, samske liste itd. Če njihov župnik ne uporablja programa PasIS ali če ni več teh postopkov – potem boš moral spet peš ... Seveda je pa to nemogoče, saj morajo v

elektronski poročni knjigi biti vse poroke, ne le krščenih v tvoji župniji. Iz tega izhaja, da bo, dokler ne bodo prav vse župnije imele vnesenih vseh potrebnih podatkov, zadeva šepala.

Druga zadrega je zapletenost. Programi danes ponujajo veliko več možnosti kot nekoč, so pa zato tudi bolj zapleteni. To npr. doživljamo tisti, ki uporabljamo računovodski program Vasko. Program je fajn, ampak ko pride, škof mu ne znamo povedati, koliko imamo denarja ali dolgov. Moramo nekaj seštevati in odštevati ter prištevati – ali pa poklicati na ekonomat, da nam to naredijo. Ne moreš pa odpreti programa ter reči: do danes so dohodki – odhodki – saldo ... In če sproti ne veš, koliko denarja imaš (ali nimaš), ni prijeten občutek. Podobno je s PasIS-om. Veliko je možnosti, podatkov

..., a se bojim, da se povprečni župnik ne bo znašel. Seveda, obstaja možnost, da dobiš nekoga, da ti vodi pisarno, ali bo pa škofija najela nekoga, ki bo to za denar vnašal namesto nas ... Vendar si težko predstavljam župnika, ki bo ljudem rekel: »*Počakajte, da pride tajnica, da vam izdam listino ...*« Morda je pa tako tudi prav. Bog ve.

Marko Japelj,
župnik župnije Čatež – Zaplaz

Ne prikrivajte šibkih področji posvečenega življenja danes. Med temi sta na primer nemajhno število odhodov in problematično ravnovesje med izvajanjem oblasti in uporabo dobrin. Sv. Ignacij pravi, da je uboštvo 'mati in tudi zid posvečenega življenja'. Mati, ker daje življenje, in zid, ker brani pred posvetnostjo.

Če se posvečeni ne ustavimo vsak dan pred Bogom v zastonjskosti molitve, bo vino kis!

Papež Francišek ob letu posvečenega življenja

Dobre prakse

SVETOPISEMSKA SKUPINA – POGOVOR OB PREBRANEM

Duhovniki zaradi obilice dela neradi ustanavljamo skupine, ki zahtevajo veliko osebne priprave. Ob želji naših predstojnikov, da bi oblikovali mala občestva, med njimi tudi svetopisemske skupine, zato marsikdo vzdihne, češ še ena nova obveznost. Pri tej skupini je takšen vzdih odveč.

Sam imam nekajletne izkušnje z vodenjem biblične skupine in ker sem bil z uredništva Jagod povabljen, da jih predstavim, bom to z veseljem storil. Naj takoj povem, da svetopisemska skupina ne zahteva nobene zapletene priprave. Zbiramo se vsak prvi četrtek v župnišču, kar v moji prijetni kuhinji. Na mizi prižgemo svečo in se nekoliko umirimo. Nato zmolimo kratko molitev k Svetemu Duhu za dar razsvetljenja, včasih pa zapojemo še kakšno pesem. Sledi bistveni del – branje nedeljskega evangelija. Običajno ga počasi preberemo dvakrat ali celo trikrat. Vsi imamo izkušnjo, da ob prvem branju sploh še ne veš, za kaj gre, ker je duh raztresen. Če imam vtis, da smo v odlomek že vstopili, začnemo z refleksijo, sicer pa povabim navzoče, da zapremo oči in ob enostavnem besednem vodenju dogodek podoživimo. Recimo, če

gre za odlomek, kako Jezus ozdravlja, se skušamo postaviti tja ter gledati in doživljati dogajanje. *»Skušajmo si predstavljati slepega Bartimaja ... Jezus prihaja k njemu ...«* To traja kakšnih pet minut. Nato nekoga povabim, naj začne z refleksijo. To pomeni, da vsak član skupine pove, v katerem delu ga božja beseda posebej nagovarja. Če ne more ali ne želi komentirati, dá besedo naslednjemu. Navado imamo, da v prvem krogu izpovedi udeležencev ne komentiramo. S tem omogočimo, da vsak pride do besede. Kot zadnji komentiram tudi sam, pri čemer povem svoj vtis ob prebranem ali pa povzamem dragocene izpovedi članov skupine. Nato je prost pogovor o temi ali njenih izpeljavah.

Srečanje traja med uro do uro in pol, nikoli dlje. Sklenemo ga s kratko molitvijo. Pri prostem pogovoru je dobrodošel čaj in piškoti. Naj povem še to, da je svetopisemska skupina tudi odlična priprava na nedeljsko pridigo. Slika prikazuje naše zadnje srečanje. Pa srečno in veliko blagoslova vsem!

Tone Gnidovec, župnik na Vinici

Jagode naše pastorage bodo v letošnjem letu predstavljale raznolikost pastoralnega življenja v naši škofiji. Stalno rubriko smo poimenovali Kategorialna pastorage.

Kategorialna pastorage

15 LET PREHOJENE POTI V PETROVEM VRTCU

Tokrat želimo predstaviti edini župnijski vrtec v naši škofiji, Petrov vrtec v župniji Št. Peter – Otočec, ki je lani praznoval petnajstletnico delovanja. Odpravili smo se k njim na obisk. Po ogledu vrtca so o veselju in skrbah pri delu v vrtcu spregovorili domači župnik g. Jože Rački, pedagoška vodja ga. Martina Kašič in vzgojiteljica ga. Meta Saje.

Kako ste praznovali petnajstletnico?

Kašič: Slovesno. Načrtovali smo jo vse leto in skupaj z otroki pripravljali izdelke in fotografije za razstavo. Na zahvalno nedeljo smo imeli dan odprtih vrat, udeležili smo se sv. maše in pri njej sodelovali vrtičkarji, starši, nekdanji vrtičkarji in zaposlene. K slovesnosti smo povabili g. Blaža Gregorca in prejšnjega župnika g. Franceta Dularja, ki sta skupaj z domačim župnikom somaševala. Ob tej priložnosti smo izdali Petrčka (naše glasilo) in koledar.

Rački: Petnajstletnica pomeni tudi spomin na vse vloženo v ta vrtec, česar ni malo. Svojim prednikom se zahvaljujem za pogum in ves trud. Gotovo je to pomenil spust v avanturo, velik podvig. Sadovi se vidijo tudi v refleksiji staršev, ki so zapisali svoje spomine. Obiskal nas je tudi g. župan.

Od kod je prišla pobuda za vrtec, s strani staršev ali župnika?

Saje: Takrat je bil pri nas župnik g. Gregorc, ki je imel izkušnjo vrtca iz Železnikov. On je dal idejo za ustanovitev, nakar so iskali lokacijo. Preuredili so nekdanjo mežnarijo ter namenili za vrtec. Potem je bilo potrebno dobiti vzgojiteljice in že vnaprej tudi prijave otrok.

Kašič: ... in sicer za dve skupini, kar je bil takrat pogoj za formalno ustanovitev vrtca.

Saje: Vse te priprave so trajale tri leta. Takrat so otroci prihajali tudi iz drugih župnij, od staršev, ki so bili zainteresirani in so verjeli, da se bo ideja uresničila. Ko smo s septembrom 1999 dejansko začeli, je bilo najprej 17 otrok. Ob koncu leta pa jih je bilo že 14 v mlajši skupini in 19 v starejši.

Kako se spominjate razvoja vrtca v teh 15 letih?

Saje: Res je šlo za razvoj do tega, kar imamo danes. Na začetku je bilo treba postaviti celotno ureditev in organizacijski

okvir. Zdaj ta okvir imamo in ga samo delujemo glede na skupine otrok, interese in potrebe. V začetku so nekateri starši rekli: »*Dam ga v ta vrtec, če se ne bo samo molilo.*« Drugi pa so rekli: »*Ja, dajmo jih v vrtec, da bodo vzgajani tudi zunaj doma tako, kot živimo doma.*« Ljudje takrat še niso imeli predstave o katoliškem vrtcu.

Ali ste se pri ustanavljanju zgledovali pri drugih katoliških vrtcih (bilo jih je že 8)?

Saje: Ne, ker je takrat zakonodaja določala, da ne smeš kopirati od drugih.

Kašič: Takrat smo bili razkropljeni po Sloveniji. Delovanje vrtca izhaja iz Zakona o vrtcu itd. Zakonodaja velja za vse vrtece, tudi za nas, ki smo zasebni javni vrtec. V osnovi pa je šlo za utiranje svoje poti. Povezovanje se je začelo šele čez kakšno leto in pol.

Kdaj ste prišli na število 54 otrok?

Kašič: Število se je zelo hitro dvigalo. Že naslednje leto je bilo 38 otrok, potem 45, vmes smo bili zaradi prostorskih možnosti omejeni na 40. Število 54 pa smo dosegli s šolskim letom 2011/12, ko je takratni župnik France Dular preuredil dvorano Petrovega doma v igralnico. Zdaj imamo torej tri polne skupine, mlajšo od 1. do 3. leta starosti in dve starejši, od katerih je ena v Petrovem domu. Vedno bolj se je čutilo, da so starši, ki so bili zadovoljni z našim delom, to na glas tudi povedali in tako se je večalo število prijav.

Rački: Danes je problem, da imamo za mlajše preveč prijav in ne moremo vseh sprejeti, ker za število otrok veljajo različne

zakonske omejitve glede starosti, kvadrature igralnic, števila vzgojiteljic ...

Kakšen je vaš vsakdanjik?

Saje: Ko smo uvedli večji starostni razpon v skupini, smo začeli z jutranjo molitvijo, da se zberemo in začutimo kot skupina. Potem stečejo različne dejavnosti kot v drugih vrtcih. Ob praznikih gremo k maši ali imamo kateheze. Na splošno pa skušamo graditi na zanimanju otrok. Otroke posebej navajamo na samostojnost: pri oblačenju, obujanju, jedi, pospravljanju, da znajo počakati, poslušati drugega ...

Kašič: Ko za posameznika in skupino ugotovimo, kaj jih zanima, iščemo načine, da se prepletajo dejavnosti, ki jih z veseljem počnejo, s tistimi, ki so jim manj zanimive.

Ga. Meta Saje je morala tu oditi nazaj k svoji skupini. Hvala za odgovore.

Kje vidite pozitivne vidike vrtca za župnijo?

Rački: Gotovo je potrebno veliko organizacije, da vrtec zaživi. Tveganja so v tem, če je povpraševanja več, kot je prostora, ali pa če je prostora dovolj in dovolj osebja, vendar ni otrok. Toda imeti vrtec je gotovo dobro, ker je to zelo pomembna možnost povezovanja. Zajame velik krog ljudi iz te ali bližnjih župnij, ki imajo stike z našim vrtcem. Gre za osebje in njihove stike, za starše in njihove kroge, v katerih se gibljejo. To je dobra »reklama« za našo župnijo in naš vrtec. Starši se povezujejo, veliko govorijo o medsebojnem prijateljstvu in prijateljstvu z vzgojiteljicami. Gre za njihove otroke, dobro njihovih otrok in posledično za dobro

njihove družine kot takšne. Ti starši se povezujejo tudi v zakonske skupine. Potem nekatere pritegnemo tudi v skupino bralcev, h kakšni pobožnosti, svetopisemskemu maratonu, k nedeljski maši ... Gre za spontano in naravno povezovanje.

Koliko pa je družin iz vaše župnije?

Rački: Prednost imajo družine iz naše župnije. Pri sprejemu otrok upoštevamo Pravilnik o kriterijih za sprejem otrok v vrtec.

Kašič: Trenutno je samo sedem družin od drugod, vseh družin pa je okrog 45.

38 družin je gotovo močna povezovalna točka za župnijo.

Rački: Seveda, gre za izredno združevanje. Poleg tega je potrebno to število množiti s 4 ali 8, ker so tu še drugi družinski člani

in tudi stari starši. Vrtec je vsekakor izredno rodovitna zadeva. Povezanost s Cerkvijo se gotovo čuti tudi ob skupnih praznovanjih, farnem dnevu, raznih piknikih, pa na zahvalno nedeljo, ko otroci nastopajo. Pri mašah ob praznikih med tednom so ob desetih glavni obiskovalci vrtec, pridejo pa tudi stari starši, ali starši z drugimi otroki, če imajo možnost.

Kašič: Pritegne, kajne? Preko vrtca starši dobijo zaupanje, da pripeljejo v cerkev tudi najmlajše in ni problem, če se malo »pošundra«. Otroku maša ni breme, po navadi se bolj starši vznemirjajo, kako bo. Ko pa vidijo, da ima sosed tudi otroke s seboj, je lažje. Vse te stvari so pritegnile čedalje več družin in, hvala Bogu, pridejo tudi druge, ki nimajo pri nas otrok v vrtcu.

Župnija torej z odobravanjem gleda na vrtec?

Rački: Kolikor je meni znano, da. V katoliškem vrtcu se dopuščajo in ustvarjajo pogoji, da zaživi duhovna plat človeka, kar je zelo pozitivno. Otroci že po naravni religioznosti hrepenijo po Bogu. In če to v njih zatiraš, se v vzdušju čuti moreči odpor do vsega, če pa temu daš, da živi, je ravno tako, kot bi prišel v cvetlični vrt, kjer vse cveti, ker ima svobodo, ker lahko diha. Poleg tega pa starši, ki imajo svoje otroke pri nas osem ur na dan, začutijo vrtec kot del svojega doma, ker so s srcem pri svojih otrocih. In ko župnik občasno pride in otroke blagoslovi, blagoslov leti tudi skozi okno in doseže starše. ☺

V čem vidite razliko med katoliškim in javnim vrtcem?

Kašič: Menim, da obstaja razlika. Gre za stik s starši, tisti vsakdanji »dober dan«, vsak dan »kako si«, za kratke pogovore, ko so v stiski in jim rečeš spodbudno besedo, jih povabiš bliže, vse to gradi občestvo. Duhovne plati otroka pa se ne da kar prisiliti, ampak moraš biti pripravljen, da Bog deluje skozi njega takrat, ko je otrok pripravljen. In tu je na nas strokovnih delavkah, da verske vsebine posredujemo na način, primeren za najmlajše. Gotovo nam pridejo prav tudi prvine iz kurikula, da uporabimo razne materiale, gibanje, dramatizacije ... Seveda pa preko otrok tudi starši prejmejo marsikaj.

Vi sledite kurikulu za vrtce. V kolikšni meri lahko dodajate verske vsebine?

Kašič: Nimamo kakšnih omejitev. Treba pa je uravnotežiti tudi vse druge prvine kurikula in najti pravo mero. Vsako leto se ob oblikovanju letnega načrta odločimo, katere vsebine bodo rdeča nit. Pogosto nam prazniki dajo možnost, da se verski vsebini bolj posvetimo. Vsak dan pa skušamo najti trenutek skupne molitve.

Psihologija pravi, da je prvih sedem let najpomembnejših za človekov razvoj. Kako se to kaže v vrtcu?

Kašič: Najprej je treba vedeti, da otrok doživlja celostno, posebej v tem obdobju: fizično, psihično in duhovno. Poleg tega mu je treba dati možnost, da dobi tudi socialne interakcije z vrstniki, ne samo s starejšimi, s starši. Zato je vrtec čudovit prostor, da se lahko otrok pili, seveda na svoj način in s svojim tempom. Raznolikost doživljamo kot kvaliteto. Vodilo naše vzgoje v vrtcu je, da gradimo in spodbujamo otrokovo samostojnost. Ko je otrok samostojen, lahko tudi sprejme Božjo besedo ob svojem času. Mislim, da je predšolska vzgoja podpora vzgoji, ki jo imajo otroci doma in mi smo samo podana roka staršem. Od tod izhaja hvaležnost in zadovoljstvo staršev. Če je otrok zadovoljen, so zadovoljni starši, vse je prepleteno. Pomembno pa je, da se tudi me, ki delamo v vrtcu, zavedamo, da otrok mora čutiti našo ljubezen, da se počuti sprejetega. Vesela sem, da smo med seboj v dobrih odnosih, ker je predvsem od nas odvisno, kakšno bo ozračje v vrtcu.

Ali lahko naštejete pet vrednot, ki jih želite posredovati otrokom?

Kašič: Da je prijetna, radovedna oseba, da vzame življenje kot velik dar, da preizkušnje jemlje kot od Boga poslano in jih samozavestno sprejme. Da išče tudi dobre stvari pri drugih ljudeh in da ni vedno samo on v ospredju, da zna deliti, pomagati, kar danes ni lahko ...

Rački: Najpomembnejše je gotovo, da se dobro počutijo v vrtcu, ker je to dobra podlaga za razvoj vseh drugih razsežnosti. Potem gre za verske vrednote, ki jih je cela paleta, ker je človek religiozno bitje. Medsebojno prijateljstvo, zaupanje in ustvarjalnost ... to so splošne vrednote, ki na človeka delujejo konstitutivno in mu omogočajo, da se bo vključil v vsako družbo. Otrok se mora čutiti sprejetega, potem bo to sprejetost tudi živel in bo zaradi sprejemanja samega sebe lažje vstopal v vsako okolje in bo ponovno lažje sprejet.

Zdaj pa še nekoliko o formalnostih, papirnatih vojni. Kaj pomeni, da ste Zasebni javni zavod in da nimate koncesije?

Kašič: Smo zavod v zasebni lasti, hkrati pa smo javni zavod, ker delujemo v javno dobro in smo odprti za vse otroke. Glede inšpekcijskega nadzora imamo enake pogoje kot

drugi vrtci. Podelitev koncesije pa je odločitev občine. Pri tem gre za obseg financiranja. Starši pri nas plačajo enak znesek, kot bi ga plačali v javnih vrtcih. Od *Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport* vsako leto pridobimo *Odločbo o izpolnjevanju pogojev za financiranje programa za predšolske otroke iz javnih sredstev*, na podlagi katere je občina dolžna plačati razliko med tem, kar plačajo starši, in celotnimi stroški (ekonomsko ceno) našega programa. V primeru koncesije mora občina plačati 100 % te razlike, medtem ko na podlagi pogodbe, kot je to sedaj, plača le 85 %.

Rački: Pri manjkajočih 15 % se mora vrtec znati in skati rešitve. Finančno gledano poslujemo zelo na tesno. Vrtec in župnija sta sicer dve pravni osebi, vendar, kadar je potrebno, župnija pomaga, saj je ustanoviteljica in lastnica vrtca. Tako si na primer delimo stroške ogrevanja, ki ga uporabljamo še za cerkev in učilnice. Vse te stvari je treba zagotoviti in jih bomo zagotovili, ker je vrtec v našem interesu.

Kaj je glavna odgovornost in skrb župnika kot direktorja zavoda?

Rački: V osnovi vsaka stvar, za katero si odgovoren, povzroča skrb in vrtec ni majhna skrb. Gre za osem zaposlenih, njihovo delo, njihove medsebojne odnose, in za 54 otrok, kar ni malo. Vse to je moja skrb, čeprav mi ni potrebno ne vem koliko delovati v vrtcu. Toda kot direktor sem odgovoren zanj. Imamo pa osebje, ki mu zaupam, je zelo samostojno in skrbi, da vse stvari lepo tečejo. Ga. Martina je pedagoška

voditeljica in pripravlja programe. Same tudi usklajujejo svoje urnike.

V bistvu so glavne direktorjeve skrbi finance in osebje. Sodelujem tudi na zasedanjih sveta vrtca in komisije o sprejemu otrok v vrtec. Žal kapacitete ne dopuščajo, da bi lahko sprejeli vse otroke, ki se prijavijo. Potrebno je vzpostaviti čakalno vrsto in tistim, ki niso bili sprejeti, to primerno razložiti, da ne zamerijo, ampak skušajo rešiti problem, dokler se ne odpre nova možnost. Potem so tu skrbi z majhnimi stvarmi, kot so košnja trave, popravila, varnost peskovnikov in igral, ki ne smejo »cveteti«, da se otroci ne poškodujejo. Vse mora biti higiensko urejeno in prepleskano. Otroci kakšno stvar popraskajo, mize in igrače se obrabijo ... Vse to so stroški, ki jih je potrebno pokriti. Vsak dan pride tudi ena

košara pošte, ki jo je potrebno pregledati. V tem smislu je vrtec gotovo velika skrb.

Gotovo je zelo dobro, da zaenkrat nimamo skrbi s tem, ali bomo imeli dovolj vpisa ali ne. Osebje je dobro, usposobljeno, zanesljivo, in tudi to je velik plus. Hkrati pa vrtec prinaša Božji blagoslov, ki ga čutim, predvsem v duhovni povezanosti in organski rasti župnije, kar je zelo dobro.

Koliko dela in skrbi prevzamete kot pedagoški vodja?

Kašič: Menim, da je največja skrb finančno stanje, in ta skrb je na ramah gospoda župnika. Kar pa se tiče papirologije, je izziv v tem, da smo majhni, zakonodaja pa zahteva vedno le še več in več. Sicer pa moramo biti pripravljene poprijeti za vsako delo, ne samo strogo vzgojiteljsko. Papirologije je vsekakor

dosti, vendar z gospodom župnikom dobro sodelujeva. Ne razlagava si vseh detajlov.

Rački: ... ker nima smisla. Vsak naj pokri-va svoje področje, da je *team* uigran.

Kašič: Kar pa je potrebno, se dogovoriva, včasih tudi po telefonu. Vodilo pri organiza-ciji življenja in dela v vrtcu je delati v dobro družin in dobro nas vseh.

Bi priporočili ustanovitev vrtca tudi kakšni drugi župniji?

Rački: Gotovo bi. Samo z veliko preudar-nosti: Potrebno je imeti vizijo, da bo dovolj otrok. Župnija mora biti dovolj velika, pa tudi finančno sposobna, da v primeru, če kaj škriplje, to finančno pokrije. Mislim, da je naša župnija na primerni lokaciji, ker je blizu mesto in je veliko mladih družin. Ustanovitev bi priporočil, če je župnija sposobna to izpeljati.

Kašič: Seveda so tudi skrbi in težave, am-pak čutim, da so vse te skrbi nagrajene. Kot vzgojiteljici v skupini mi otroci ogromno dajo, predvsem pozitiven odnos do življenja,

do Boga. Danes so razmere vendarle neko-liko lažje, ko na primer sploh ni potrebno ustanavljati povsem novega vrtca, ampak se lahko na drugi lokaciji odpre samo nova enota vrtca. Težje pa je, ker so starši bolj osveščeni in je potrebno bolj paziti na strokovnost. Več je tudi predpisov, ki jih je treba upoštevati.

Bi bilo pa dobro, da bi še kdo v novomeški škofiji zbral pogum, da bi se odprl katoliški vrtec, ker se lahko skupaj bolj pogumno lotimo določenih stvari. Dolenjska nekako še čaka na ta pogum. Zares pa vabimo, če koga od župnikov zanima, da stopi z nami v stik in smo mu z veseljem pripravljeni poka-zati vrtec in predstaviti naše delo. Prosimo pa tudi za tiho molitev, da ti veliki sadovi zorijo še naprej.

Hvala za vse obširne odgovore. Vašemu delu in Petrovemu vrtcu nasploh želimo obilo blagoslova še naprej, pa veliko veselih otrok in družin, ki bodo bogatile življenje vaše župnije.

Pogovarjal sem se Janko Pirc.

Teden karitas 2014

»V DRUŽINI SEM DOMA«

Zadnji teden v mesecu novembru 2014 je v Sloveniji potekal Teden karitas. V tednu karitas so na župnijskih in škofijski karitas potekale različne dejavnosti, ka-tere so imele skupen namen: predstaviti

delo in poslanstvo karitas v domačem okolju ter ozavestiti ljudi o potrebnosti dobrodelfne dejavnosti v župnijah. Teden karitas je potekal pod geslom: *»V družini sem doma«*. Družina je tisto okolje, kjer se

najprej učimo sočutja, solidarnosti, odgovornosti za druge. To pa so tiste kvalitete, ki so zelo pomembne za delo na področju dobrotelnosti.

Nekatere župnijske karitas so pripravile dan odprtih vrat, organizirale razne delavnice, v trgovskih centrih zbirale prehrambene izdelke za pomoč ljudem v stiski ter sodelovale pri nedeljskem bogoslužju na nedeljo karitas.

V sredo 26. novembra je bilo že tradicionalno romanje sodelavcev karitas

iz vse Slovenije na Slomškovo Ponikvo. Iz Novega mesta sta odšla dva avtobusa sodelavcev župnijskih karitas. Najprej so se dopoldan udeležili svete maše, ki jo je daroval predsednik Slovenske karitas škof Metod Pirih. Popoldan pa so se v dvorani Golovec v Celju udeležili generalke koncerta »Klic dobrote«.

Z namenom, da bi širšo javnost seznanili z delovanjem karitas na področju novomeške škofije, je bila v četrtek 27. 11. 2014 v Baragovem zavodu v Šmihelu novinarska konferenca Škofijske karitas Novo mesto.

Dan kasneje, v petek 28. 11., pa je ŠK na njenem sedežu v Baragovem zavodu v Šmihelu, obiskal novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Predsednik ŠK NM Igor Luzar mu je na kratko predstavil zadnje aktivnosti ŠK NM v tem letu, generalni tajnik Gregov Vidic pa je podal poročilo o razdelitvi materialne in finančne pomoči. Letos je ŠK NM razdelila prosilcem že za 100 ton materialne pomoči in malo manj kot 100.000 evrov denarne. Pri tem je izpostavil, da se je število uporabnikov njihove pomoči povečalo. Socialna delavka Andreja Kastelic je predstavila pomemben del dejavnosti, ki poteka v obliki svetovanja prosilcem pomoči. Gospod škof se je zahvalil vsem prostovoljcem karitas za njihovo požrtvovalno delo. V pogovoru z vodstvom ŠK pa je izrazil željo, da bi se mreža župnijskih karitas vedno bolj širila.

Igor Luzar
Predsednik ŠK NM

OBČNI ZBOR ŠKOFIJSKE KARITAS NOVO MESTO

bo v soboto, **7. marca 2015** v Baragovem zavodu v Novem mestu.

Sveto mašo, ki bo ob 9. uri v župnijski cerkvi v Šmihelu bo daroval škof msgr. Andrej Glavan.

Ob 10. uri pa bo v dvorani Baragovega zavoda plenumski del. Kot predavatelj bo nastopil p. Silvo Šinkovec.

*Sodelavci karitas
vljudno vabljeni!*

Karitas

REGIJSKI SPREJEM LUČI MIRU IZ BETLEHEMA V NOVEM MESTU

V nedeljo, 14. 12. 2014, je bil v Novem mestu regijski sprejem Luči miru iz Betlehema. Dogodka se je udeležilo okoli 300 skavtov iz celotne ljubljanske regije.

Luč miru iz Betlehema je mednarodna dobrodela akcija, ki je razširjena po vsej Evropi, k nam pa je prišla že štiriindvajseto leto zapored. Nosilec akcije je Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Tokratno geslo je bilo: *Za Tvoj dar mi je mar*. Vse, ki so plamen prejeli ali se z njim samo srečali, spodbuja k razmisleku, koliko nam je mar za širjenje miru tistim, ki ga še niso prejeli.

Luč miru je v Slovenijo pripotovala preko Dunaja, v Novem mestu pa so jo medse sprejeli skavti ljubljanske regije, ki obsega Dolenjsko, Belo krajino, Gorenjsko, Notranjsko in osrednjo Slovenijo. Sprejem so pripravili stegi iz Črnomlja, Novega mesta, Šentjerneja in Tržišča. Začel se je ob

15.30 z zborom udeležencev pri stolni cerkvi na Kapitlju v Novem mestu, poleg skavtov pa se ga je udeležilo tudi nekaj novomeških tabornikov. Po uvodnem pozdravu organizatorjev je sledila orientacija po Novem mestu, na kateri so udeleženci odkrivali dolenjsko prestolnico ter se na točkah preizkušali v različnih nalogah in delavnicah, ki so jih pripravili domači skavti. Orientacija se je končala z druženjem in pripravo na mašo. Ob 18. uri se je začel osrednji dogodek, sveta maša s prihodom luči miru iz Betlehema, ki so se je udeležili tudi drugi obiskovalci. Mašo je daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan, s svojim sodelovanjem pa so jo popestrili skavti in vokalno instrumentalna skupina Mladoletje iz Novega mesta.

Po maši so se ob deljenju plamena zbirali prostovoljni prispevki, katerih del se nameni za dobrodelnost. Letošnji izkupiček bo namenjen izboljšanju kakovosti življenja otrokom in mladostnikom, ki živijo v gmotni stiski in potrebujejo finančno pomoč. Podarjen bo preko projekta Botrstvo.

Skavti iz različnih stegov ljubljanske regije so se po dogodku, polni pozitivne energije in dobre volje, odpravili proti svojim domovom. S seboj so vzeli plamen luči miru

iz Betlehema, ki so ga v naslednjih dneh vse do božiča raznašali po svojih župnijah, občinah, zdravstvenih domovih, domovih za ostarele in še kod. Najpogumnejši so ga ponesli na kakšen vrh, Dolenjci na Trdinov vrh, nekateri celo na Kredarico.

Ne glede na to, kam in h komu je plamen potoval, je njegova naloga širiti mir, podeliti toplino in pokazati, da nam je mar!

Skavti

PODELITEV SLUŽB BRALCEV IN MAŠNIH POMOČNIKOV

V nedeljo, 4. januarja 2015, je škof Andrej Glavan podelil liturgične službe bogoslovcem naše škofije. Službo bralca sta sprejela bogoslovca prvega letnika, Blaž Franko in Benjamin Jarkovič, oba iz župnije Šentjernej. Bogoslovca tretjega letnika, Branko Jurejevčič iz župnije Podzemelj in Tadej Strniša iz župnije Trebnje, pa ste sprejela službo mašnega pomočnika. Prejem liturgičnih služb za bogoslovce pomeni nov korak k duhovniškemu služenju.

Bogoslovcem želimo obilo blagoslova pri opravljanju novih služb!

Beri Besedo in jo zvesto posreduj

Na prvo nedeljo v letu 2015 sva bila novomeška bogoslovca prvega letnika postavljena v službo lektorja oz. bralca Božje besede. To je prva služba, ki jo prejme kandidat za duhovništvo in mu pomaga pri pripravi na službo besede,

ki jo bo opravljal pozneje. Kot lektorja bova odslej brala Božjo besedo in prošnje ljudstva pri maši. Služba lektorja ni le dolžnost – je čudovita priložnost služenja. Tudi ne obsega le branja, temveč ima tudi oznanjevalni vidik. Zato je še posebej pomembno, da Božjo besedo poznavata,

JAGODE NAŠE PASTORALE

jo prebirava in študirava. A vendar bova lahko le s pristnim življenjem, prežetim z vsakdanjo molitvijo, postala iskrena Gospodova pričevalca.

Škof pri obredu postavitve lektorju izroči Sveto pismo z naslednjimi besedami: *»Sprejmi knjigo Svetega pisma in zvesto posreduj ljudem Božjo besedo, da jo bodo vedno bolj ljubili in izpolnjevali.«* Te besede so me še posebej nagovorile ravno v tem pogledu, da zaklada Božje besede nikdar ne smem zadržati le zase, temveč ga moram posredovati med ljudi. Še posebej med tiste, ki Božje besede ne poznajo. Marsikateri sicer poslušajo berila vsako nedeljo pri sveti maši, vendar jih ne razumejo. Tudi meni se to pogosto zgodi. Vem, da tudi po koncu študija ne bom povsem razumel Svetega pisma. A zelo pomembno je, da se v dano Božjo besedo poglobim in poskušam odkriti sporočilo, ki mi ga Bog namenja v tistem trenutku življenja. Šele ko sem to spoznal, sem videl kako bogata je ta knjiga. En odlo-mek lahko prebiraš tedne, a vendar boš vsakič znova spoznal drugačno sporočilo. Pomembno je, da Božjo besedo zares vzljubiš in jo izpolnjuješ.

Želim, da bi vsak kristjan pogosteje jemal Sveto pismo s knjižne police, ga odprl in dopustil, da mu Bog spregovori. Četudi se sprva zdi, da Boga nelišiš, ne obupaj, raje mu zaupaj. Sčasoma bo gotovo prišel, se te dotaknil in ti spregovoril.

Ko bi doumel, ...

Biti mašni pomočnik – akolit? To ni majhna naloga. Zavedati se, da sem še bolj povezan z Jezusom? Doumeti sveti zakrament? Sveti Janez Marija Vianney pravi: *»Ko bi doumel, kaj je, bi umrl.«* Na zemlji nam ne bo dano razumsko vsega dojeti, Bog bo vesel našega sprejemanja v veri. Kristjani živimo iz vere, (za)upanja in ljubezni. Čutiti veliko veselje ob Jezusu je lahko samo vrhunec naše ljubezni.

Biti Kristusov in biti z Njim. Počutiti se ljubljene-ga v Njegovi navzočnosti. Mislim, da sem to doživel že prvi dan ob podelitvi službe mašnega pomočnika. Veselje ostarele in bolne gospe, ki je božične praznike preživela v bolnišnici in sem jo imel možnost obhajati, me je navdalo z nepopisnim občutkom. Srečal sem Kristusa: v hostiji, v gospe.

Cerkveni dokument Splošna ureditev rimskega misala o nalogah akolita piše: *»Mašni pomočnik (akolit) je postavljen za strežbo pri oltarju in v pomoč mašniku in diakonu. Posebej je njegova naloga pripraviti oltar in svete posode ter, če je potrebno, vernikom deliti sv. Rešnje telo kot izredni delivec.«* (CD 94, 98) Zaupano pa nam je tudi izpostavljanje Najsvetejšega v javno čaščenje.

Mašni pomočnik je povabljen k vestnemu opravljanju nalog in k zavedanju, da jih bo bolje opravljal, če se bo vedno bolj goreče in pobožno udeleževal evharistije, se z njo hranil ter vedno globlje dojemal njeno vsebino. Vse pa bo šlo le z Božjo milostjo. Mi smo le preprosti služabniki.

Blaž Franko

Tadej Strniša

ZAKAJ BO DRUŽINSKO ŽIVLJENJE VEDNO MODERNO?

V soboto, 10. 1. 2015, je bil v Baragovem zavodu v Novem mestu seminar p. dr. Tadeja Strehovca.

V dopoldanskem delu nam je predavatelj predstavil nauk Cerkve in položaj družine v današnji družbi ter razložil zakaj je še vedno pomembna.

Družina je pomembna tema, na osnovi katere se gradi vera, kar je nakazal že papež Frančišek s sklicanjem svoje prve sinode ravno o družini. Družina ostaja visoko na lestvici naših vrednot in veliko si jih želi svoje lastne, a nas v času izobraževanja ne pripravijo zadosti na izzive družinskega življenja. Poleg tega obstajajo miselni tokovi, ki izpodrivajo zakonsko zvezo. Družba pa brez osnovne celice – družine ne more preživeti. Dokazane so številne prednosti družinskega in zakonskega življenja: boljše razumevanje med starši in otroki, manj revščine, boljše zdravje ... Vsaka družinska skupnost je edinstvena in nima smisla, da jo primerjamo z drugimi. S sklenitvijo zakonske zveze povabimo v svoj odnos Boga, ki nam v preizkušnjah življenja

pomaga. V okviru predavanja smo si ogledali tudi film o položaju družin v različnih evropskih državah. Dopoldanski del smo sklenili z delom po skupinah in pogovorom o tem, kako naj starši posredujejo svojo vero otrokom.

V popoldanski delavnici smo imeli predavanje o kulturi življenja in statusu nerojenega življenja. Med drugim smo se dotaknili vprašanja splava in evtanazije ter moralnih dilem, ki zadevajo ti temi. Preko filma, ki je prikazoval spočetje in nosečnost, smo lahko videli, da je človek neverjetno bitje, ki mora premagati številne ovire, preden se rodi. In kot takšen je vsak izmed nas dragocen in enkratni.

*prof. Katarina Konda,
KPS Novo mesto*

Cerkev mora nadalje biti tudi 'kovačnica prerokov'. Preroštvo je tisto, kar zaznamuje posvečeno življenje. To mora prebuditi svet.

Papež Frančišek ob letu posvečenega življenja

JAGODE NAŠE PASTORALE

SKLEP TRIKRALJEVSKE AKCIJE 2014-15

Med božičem in praznikom svetih treh kraljev so koledniki obiskali domove po svojih župnijah. Trije kralji prinašajo veselo vest, da se je rodil Jezus, Zveličar; na svoji poti pa zbirajo darove, s katerimi pomagajo slovenskim misijonarjem pri njihovem delu. Letos bodo denar namenili za gradnjo šol in doma za odvisnike.

V soboto, 10.1., pa so imeli koledniki sklep koledovanja. Iz naše škofije smo se zbrali v stolni cerkvi v Novem mestu. Prišlo je okoli 150 kraljev in kraljic, angelov in pastirjev, ki so sodelovali v trikraljevski akciji. Najprej je bila sveta maša, ki jo je daroval škof Andrej Glavan, pri njej pa smo vsi sodelovali s petjem in branjem. Nato je bil v dvorani kviz,

pri katerem so sodelovale ekipe iz dekanij Kočevje, Črnomelj, Leskovec in Žužemberk. Drugi smo navijali za svojo dekanijo. Ekipe so se morale prebiti skozi štiri sklope vprašanj. Preverjali smo njihovo znanje o slovenskih misijonarjih, o Cerkvi na Slovenskem ter poznanje Svetega pisma. Med kvizom smo se tudi nasmejali. Zmagovalci kviza so bili predstavniki dekanije Leskovec, drugo mesto je dosegla dekanija Kočevje, tretje mesto pa dekanija Črnomelj.

Med kvizom nam je nekaj besed namenil tudi ravnatelj za misijone, Stane Kerin. Po končanem uradnem delu pa so nas že čakale pice.

Urška Kerin, Krško

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ANALIZA ANKETE O JAGODAH NAŠE PASTORALE

Glede na različne odzive na škofijsko glasilo Jagode naše pastore smo se v Odboru za medije odločili, da med duhovniki novomeške škofije, ki so večinski bralci glasila, izvedemo anketo o Jagodah. Anketo so imeli duhovniki možnost izpolniti na lanskim Duhovniških dnevih ali po spletu, kamor smo jih povabili z elektronskim sporočilom. Tukaj je kratka analiza.

Želeli smo pridobiti podatke **1.** o branosti Jagod med duhovniki in morebiti med laiki v župniji. **2.** Kako bralci ocenjujejo vsebino Jagod in katere teme jih najbolj zanimajo in **3.** kako župniki gledajo na financiranje oziroma župnijski prispevek za Jagode. Anketa je imela 22 različno strukturiranih vprašanj s podvprašanji. Večina odgovarjanja je bilo predvideno z označevanjem. Vrnjenih je bilo 34 izpolnjenih anket (od tega 13 po spletu), prejemnikov je ok. 65.

Glede na odgovore lahko rečemo, da je splošno sprejemanje Jagod zelo dobro. Iz ankete ni mogoče razbrati širšega nezadovoljstva, kot je včasih vtis na podlagi posameznih mnenj ali govoric. Vsi vprašani Jagode pregledajo in preberejo vsaj en članek, 13 jih prebere v celoti. Laiškim sodelavcem na župniji izvode Jagod razdeli 12 duhovnikov, 7 jih Jagode postavi med verski tisk. Res pa je tudi, da 12 duhovnikov Jagod ne razdeli laikom. Ta podatek se zdi dokaj realen, če vemo, da na župnijo pride

povprečno le 3–5 izvodov. Tudi naslednje vprašanje (št. 5) potrjuje, da je izkušnja z verskim tiskom mešana. V 7 župnijah Jagode poidejo, če jih postavijo med verski tisk. V 6 župnijah Jagode ostanejo prav tam, v 14 pa med verski tisk sploh ne pridejo. Tudi odgovori na vprašanje 11 so potrdili, da pravega in številčnejšega odziva s strani laikov nimamo, ker mnogi Jagod ne dobijo. Zanimivi so tudi podatki o vsebini Jagod. Na kratko, splošno vprašanje: »Ali se vam osebno zdi vsebina Jagod zanimiva?« je 18 vprašanih duhovnikov odgovorilo z »da«, 1 z »ne« in 9 z »nekaj vmes«. Podobno razmerje se pravzaprav pojavlja skozi celotno anketo pri različnih vprašanjih tudi o vsebinskih sklopih in temah, ki jih obravnavamo. Zanimivo je tudi, da je po zanimanju najbolje ocenjen prvi vsebinski del Jagod, nekoliko manj glasov je dobil kroniški del, medtem ko je obvestilni del na tretjem mestu po zanimanju.

Najbolj nazorni in uporabni za uredništvo pa bodo verjetno podatki o posameznih tematikah, ki so jih vprašani v dveh vprašanjih (9. in 10.) razvrščali po zanimanju od 1 do 5. V tabelah so označeni odgovori, ki so dobili 6 ali več glasov. Zanimivo je pogledati, kam se nagibajo označena polja.

Tako kot se je pokazalo že v začetku ankete, tudi 15. vprašanje potrjuje, da so vsaj 21 od 27 duhovnikom Jagode naše pastore

9. Spodaj je naštetih nekaj tematik, ki smo jih doslej obravnavali v Jagodah naše pastorale. Ocenite jih, kako so vam bile zanimive.

	Izjemno zanimivo	Zelo zanimivo	Zanimivo	Nezanimivo	Za izključit
Zapisniki škofijskega pastoralnega sveta, past. statistika, spodbude za ŽPS in past. načrtovanje	3 (12%)	7 (28%)	10 (40%)	3 (12%)	2 (8%)
Duhovniški jubileji, duhovniška in diakonska posvečenja, bogoslovci	8 (31%)	9 (35%)	6 (23%)	2 (8%)	1 (4%)
Redovniki in redovnice	2 (8%)	8 (32%)	10 (40%)	4 (16%)	1 (4%)
Družinsko življenje	4 (16%)	10 (40%)	7 (28%)	2 (8%)	2 (8%)
Mladi in mladinska past.	5 (20%)	8 (32%)	7 (28%)	3 (12%)	2 (8%)
Bogoslužje	10 (40%)	9 (36%)	4 (16%)	1 (4%)	1 (4%)
Karitas in dobrotelost	3 (12%)	12 (46%)	9 (35%)	1 (4%)	1 (4%)
Gibanja	1 (4%)	6 (25%)	9 (38%)	5 (21%)	3 (13%)
Kategorialna pastoral: gluhi in naglušni, skavti ...	2 (8%)	6 (25%)	10 (42%)	2 (8%)	4 (17%)
Alojzij Grozde, drinske mučenke, svetniški kandidati	6 (24%)	9 (36%)	6 (24%)	2 (8%)	2 (8%)
Jožefovi odlikovanci	3 (13%)	6 (25%)	8 (33%)	5 (21%)	2 (8%)
Razni intervjuji	9 (36%)	7 (28%)	7 (28%)	1 (4%)	1 (4%)
Pričevanja	9 (35%)	9 (35%)	4 (15%)	3 (12%)	1 (4%)
Odmeki s pastoralnih tečajev, izobraževalnih srečanj, Duhovniških dni, Nikodemovih večerov	5 (20%)	5 (20%)	11 (44%)	3 (12%)	1 (4%)
Župnijski dogodki, blagoslovi cerkva, obnovitvenih del	5 (19%)	8 (31%)	5 (19%)	6 (23%)	2 (8%)
Večji škofijski dogodki, srečanja različnih skupin, duhovne obnove	5 (21%)	7 (29%)	7 (29%)	4 (17%)	1 (4%)
Potopisi z romanj	3 (12%)	6 (24%)	7 (28%)	4 (16%)	5 (20%)
Napovedi in obvestila o dogodkih	5 (22%)	8 (35%)	3 (13%)	5 (22%)	2 (9%)
Nekrologi	5 (20%)	9 (36%)	7 (28%)	3 (12%)	1 (4%)
Dejavnosti g. škofa	5 (20%)	5 (20%)	9 (36%)	0 (0%)	6 (24%)
Napovedni koledar	9 (35%)	7 (27%)	7 (27%)	2 (8%)	1 (4%)
Drugo:	0 (0%)	1 (50%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (50%)
Drugo – iz domače dekanije:	1				

všech, ker izvejo, kaj se dogaja v škofiji. 4 so odgovorili, da gre za »reklamo« Škofije Novo mesto in dejansko to drži, saj želimo tudi preko Jagod utrjevati čut pripadnosti naši škofiji. 19 vprašanih pa je zapisalo, da izvejo tudi kaj, česar druge niso izvedeli.

Morda je eno težjih področij vprašanje financiranja. Trenutno je zadeva urejena tako, da župnije plačajo po 2,00 € za izvod Jagod, ki jih dobijo po pošti. Prejmejo pa povprečno med 3 do 5 izvodov. Čeprav strošek ni velik, se skozi leto nabere nekaj denarja, ki

10. Kako vas zanimajo spodaj naštetá področja?

	Izjemno me zanima	Me zelo zanima	Me zanima	Me ne zanima	Me nikakor ne zanima
Tematike iz življenja vesoljne Cerkve, tematska leta	8 (31%)	8 (31%)	6 (23%)	2 (8%)	2 (8%)
Dogodki iz življenja župnij, dekanij, škofije; blagoslovi, škofijska srečanja ...	10 (36%)	8 (29%)	5 (18%)	4 (14%)	1 (4%)
Tematike vezane na past. leta v okviru Cerkve na Slovenskem	5 (19%)	9 (33%)	11 (41%)	1 (4%)	1 (4%)
Dobre prakse iz župnij naše škofije – delitev izkušenj	14 (52%)	8 (30%)	5 (19%)	0 (0%)	0 (0%)
Kategorialna pastoralá v naši škofiji - predstavitev področij	6 (23%)	10 (38%)	8 (31%)	2 (8%)	0 (0%)
Gospodarske tematike	4 (16%)	10 (40%)	6 (24%)	2 (8%)	3 (12%)

bremeni župnijski proračun. Kljub temu je na vprašanje, ali se jim zdi strošek 2,00 € previsok, 19 vprašanih odgovorilo z ne. Kot preverba temu vprašanju je bilo mišljeno vprašanje nekoliko nižje, kjer se je večina vprašanih (14 izmed 25) izrekla, da bi bil primeren znesek 1,00 € za izvod.

Če želimo Jagode v doglednem času razširiti tudi med laike naše škofije, je naklada pomembno vprašanje. Na vprašanje: »Če bi bile Jagode brezplačne, koliko izvodov bi želeli prejemati v župniji?« je povprečje obstalo pri dobrih 20 izvodih, je pa razvidno, da bi bilo dobro za vsako posamezno župnijo zbrati naročila, koliko izvodov želijo duhovniki prejemati in potem tudi razdeliti laikom. Glede pošiljanja po elektronski

pošti pa so razdeljeni, saj jih 16 meni, da to je primerna pot za širjenje glasila, 10 pa meni obratno.

Pri preverjanju odgovorov glede na starostne skupine so sicer vidne majhne razlike, da so nekateri mlajši duhovniki bolj kritični, vendar odstopanja niso velika. Dejansko so odgovori precej homogeni. Natančni podatki so na voljo pri voditelju Odbora za medije. Iz vseh dobljenih odgovorov in nekaterih pripisanih pripomb je razvidno, da Jagode naše pastore niso nezanimive in da uredništvo lahko nadaljuje z delom in skuša iskati čim bolj zanimiv pristop za bralce.

*Anketo sem pripravil in analiziral
Janko Pirc*

Znati posredovati radost in srečo vere, živete v skupnosti, zaradi sposobnosti privlačnosti, omogoči rast Cerkve. Želim si, da bi Cerkev znala pokazati radost in srečo, ki izhajata iz Boga.

Papež Francišek ob letu posvečenega življenja

JAGODE NAŠE PASTORALE

PREDAVANJE ZA MLADE – ŽIVLJENJSKA POKLICANOST

Združenje animatorjev oratorija v naši škofiji je v letošnjem letu – v januarju že dvakrat – povabilo mlade na posebna predavanja v Baragov zavod v Novem mestu. Prvič so si ogledali monodramo Peti evangelij igralca Gregorja Čušina. Drugič so se z gosti z Zavoda Živim pogovarjali o Teologiji telesa.

Tretje srečanje pa bo v začetku februarja z naslovom »**Življenjska poklicanost: duhovništvo, zakon, samskost**«. Na zadnji, 3. večer, ki bo **v soboto, 7. februarja**, smo povabili malce več gostov z namenom, da bi vsi, ki pridete, imeli možnost spregovoriti z osebami z različnimi poklicanostmi in na ta način odkriti/potrdati tudi svojo. Z nami bodo:

- **duhovnik Janez Rus**, ki je svojo zgodbo pisal morda malce drugače kot večina duhovnikov,
- **zakonca Rok in Marjanca**, ki navdušujeta s svojo odločnostjo za zakon pri svojih mladih letih, ter
- **Tina**, ki ji čas samskosti daje številne možnosti za dejavnosti in mladinske projekte.

Tudi to srečanje bomo začeli s **sv. mašo ob 18.30**, ki jo bo tokrat daroval kar naš gost, duhovnik Janez Rus. Nadaljevalo se bo **ob 19.00**. Na srečanju bo priložnost, da goste tudi kaj vprašate. Mladi (tudi skavti), študenti in vsi, ki vas zanima ta tematika, lepo vabljeni!

Mitja Bulič, Škofijski odbor za mlade

NIKODEMOVI VEČERI V NOVEM MESTU

RESNICA IN SOČUTJE

Program:

Četrtek, 26. februarja,

Jožica Ličen: **Lačen sem bil in ste mi dali jesti**

Petek, 27. februarja,

nadškof dr. Anton Stres: **Ali je verovati res neumno?**

Četrtek, 5. marca,

Omizje, dr. Janez Juhant s sodelavci: **Rog ali kako pokopati mrtve?**

Petek, 6. marca,

Jurij Paljk in Dejan Steinbuch: **Mediji te naredijo ali uničijo**

Predavanja bodo v Zavodu Friderik I. Baraga na Smrečnikovi 60 v Novem mestu - Šmihel z začetkom ob 19. uri.

Lepo vabljeni!

POSTNA DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE

Dragi sobratje duhovniki in redovniki! Vsako leto v postnem času smo tudi mi duhovniki skupaj z verniki povabljeni, da poglobimo svoje duhovno življenje in se pripravimo na naš največji praznik – veliko noč. Če hočemo tiste, ki so nam zaupani, peljati »k izvirom«, naj bi se najprej mi pri »izviru Žive vode – viru vseh izvirov« napojili s studenčnico, iz katere bodo pile tudi nam zaupane ovčice. Njihov vonj bo tudi najbolj všeč velikonočnemu Jagnjetu. Zato ste prisrčno vabljeni na postno duhovno obnovo.

Duhovna obnova bo **v sredo, 25. februarja, v Baragovem zavodu v Šmihelu – Novem mestu**. Vodil jo bo rektor Bogoslovnega semenišča dr. Franc Šuštar. Duhovna obnova bo kakor lansko leto samo en dan. Zbrali se bomo vsaj do 9.15, ker bo ob 9.30 že prvi nagovor, nato ob 11.00 drugi, ob 12.30 sv. maša in sklepna meditacija, ob 13.30 pa kosilo za vse. S seboj prinesite albe in vijolične štole za somaševanje.

Vzemite si čas za postno duhovno poglobitev in če je potrebno, prestavite verouk ter ga po možnosti nadomestite kdaj drugič.

škofmsgr. Andrej Glavan

ŠKOFIJSKO ROMANJE NA POLJSKO

Od ponedeljka, 27., do četrтка, 30. aprila 2015

Za letošnje škofijsko romanje smo izbrali Poljsko, deželo svetega očeta Janeza Pavla II. V štirih dneh, kolikor bo trajalo, bomo obiskali več znamenitih krajev, povezanih z bogato starodavno zgodovino in sedanostjo poljskega naroda, polno velikih in zmagoslavnih dogodkov, a tudi hudih preizkušenj. Molili bomo pred milostno podobo Črne Marije v Čenstohovi, občudovali mesto Krakov, pretreseni obiskali koncentracijsko taborišče Auschwitz, se izročili Božjemu usmiljenju ob grobu sv. Favstine Kowalske. V globinah rudnika soli bomo odprtih oči občudovali dvorane, kapele in kipe, narejene iz soli. Zadnji dan pa bomo obiskali še rojstno mesto sv. Janeza Pavla II. In ga prosili, naj tudi v nebesih ne pozabi besed, ki jih je rekel na obisku v Ljubljani: »Papež ma vas rad«.

Na pot se bomo odpravili v ponedeljek, 27. aprila, se prek Ljubljane, Maribora in Dunaja pripeljali do Brna, kjer bomo imeli prvo romarsko mašo, in nato do večera prišli v Čenstohovo. V četrtek, 30. aprila, opoldne bomo končali z ogledi in se pozno zvečer, polni novih spoznanj, doživetij in spodbud vrnili domov.

Organizacijo romanja smo zaupali agenciji TRUD. Cena je 295 €. Prijavite se lahko pri domačem župniku ali na agenciji v Ljubljani. Romanje bo vodil škof Andrej Glavan.

Janez Gril

IN MEMORIAM

KANONIK FRANC ERKLAVEC

Dne 29. oktobra 2014 se je od nas za vedno poslovil upokojeni kanonik Franc Erklavec.

Ker je bil doma z Lavrice pri Ljubljani, je želel biti pokopan na domačem pokopališču na Rudniku v Ljubljani. Pogrebno slovesnost je vodil gospod škof Andrej Glavan ob somaševanju 70 duhovnikov 3. novembra 2014.

France Erklavec se je rodil 4. junija 1932 na Lavrici, župnija Ljubljana - Rudnik. Njegovo življenje bi lahko razdelili v tri obdobja.

Prvih 29 let, do nove maše, je bilo en sam boj in občudovanja vreden trud, da bi mogel postati duhovnik. Zato je šel na Škofijsko klasično gimnazijo, ki je ob koncu vojne ugasnila. Nadaljeval je državno klasično gimnazijo, kjer so ga pa v tistih svinčenih časih kmalu odslovili, ker so slutili, da želi postati duhovnik. Ovire je doživel celo v

lastni, sicer verni družini. Mati se je upirala šolanju v državnih šolah, ker se je bala, da bi v njih izgubil vero. Kako stroga in krščansko zavedna je bila mati, potrjuje resnična priгода, ki jo je pokojni večkrat omenil in ob kateri smo se nasmejali do solz: *»Ko so nekega dne doma spet delali preiskavo in nas šikanirali, je mati primazala miličniku celo zaušnico, ker je pred njo zaklel.«* In to si je upala v tistih težkih povojnih komunističnih časih.

Vendar je po vseh teh in mnogih drugih ovirah le prišel do mature, se po vojaščini vpisal v bogoslovje in na TEOF ter bil leta 1961 posvečen v duhovnika.

Duhovniška leta lahko razdelimo na dve polovici. Najprej 26 zelo aktivnih let: štiri kaplanska v Cerkljah na Gorenjskem, župniška na Veliki Dolini in v Šentjerneju, kjer je bil deset let tudi dekan leskovške dekanije. V teh letih je delal na vseh področjih z velikim navdušenjem v pastoralnem, katehetskem in gospodarskem življenju.

Nato je sledila druga polovica duhovniških let: kap, bolezen, težavno okrevanje, invalidnost. Z jekleno, nadčloveško voljo, ki si jo je kalil v mladih letih, in z občudovanja vredno vztrajnostjo je nekoliko okrevaj in se spet postavil na noge. Že od začetka bolezni je bil imenovan za kanonika novomeškega Kolegiatnega kapitlja. Pomagal je v župnijski pisarni, maševal in predvsem veliko spovedoval, saj je samo v Novem mestu imel več kot 26.000 spovedi.

To zadnje obdobje je bilo zaznamovano s preizkušnjami in v luči vere je bilo gotovo najbolj rodovitno. Napolnil ga je z molitvijo, stalno navzočnostjo pri skoraj vseh mašah v spovednici.

Na pogrebni slovesnosti se je poleg duhovnikov zbralo veliko vernikov, tudi iz domače župnije ter župnij, kjer je pokojni deloval: z Velike Doline, iz Šentjerneja in novomeške Stolne župnije. Iz nekaterih od teh župnij so se tudi uradno poslovili in poudarili predvsem njegovo izredno delavnost, zagnanost na pastoralnem in gospodarskem področju.

Na pogrebu so bili tudi zastopniki vseh treh Stolnih kapitelj, kajti pokojni je bil še zadnji član nekdanj Kolegiatnega, sedaj Stolnega kapitlja v Novem mestu. V imenu

novomeškega kapitlja se je poslovil proš Božidar Metelko, ki je osvetlil še drugo stran njegovega, bolj človeškega življenja, s katero je marsikoga razveselil in na ta način prišel v stik celo z ljudmi, ki niso hodili v cerkev. Omenil je predvsem tri hobije in dejal: *»Nobena križanka se ni izmuznila tvojim očem, zato si ohranil bistrost duha do konca. Z veseljem si popravljaj dežnike in ure ter s tem naredil marsikomu dobro delo. Kljub temu da si znal popravljati stare ure, jim narediti celo nadomestne dele, vendar, ko je tvojo uro življenja ustavil Gospod, ni bilo več v tvoji moči, da bi jo pognal v življenje. Lahko bi celo rekli s Svetim pismom: 'Drugim je pomagal, sam sebi ni mogel pomagati'«.*

V imenu sošolcev se je poslovil kanonik Vinko Prestor, ki je poudaril: *»Izbrali smo si pot duhovništva, ki pa je bila polna ovir: nasprotovanja, ustrahovanja, zaslišanja in celo zaporov. Podprti z molitvijo naših družin smo prišli do cilja: mašniškega posvečenja ... Vseh nas pet je bilo tesno povezanih med seboj in tudi po posvečenju smo se vsako leto srečevali in duhovno zoreli ...«*

Ob koncu pogrebne nagovora se je g. škof Glavan zahvalil še ravnatelju duhovniškega doma, msgr. Petru Zakrajšku, Marijinim sestram in prelatu Janezu Grilu, ki ga je spremljal in zvesto obiskoval. Pokojnemu Francetu pa je zaželel, naj se v Bogu spočije od življenjskega truda in vseh bojev. Gospod naj mu podeli večni mir, bogato plačilo in veselje pri sebi.

Božidar Metelko

DEJAVNOSTI ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

November 2014

31. 10. se je udeležil bogoslužja ob dnevu reformacije v evangeličanski cerkvi v Ljubljani.
1. 11. je v novomeški stolnici vodil slovesno somaševanje ob prazniku vseh svetih. Popoldne je vodil slovesnost na ljubljanskih Žalah.
3. 11. je na Rudniku v Ljubljani vodil pogrebno sv. mašo in pogreb pokojnega novomeškega kanonika Franca Erklavca. Zvečer je na ljubljanskih Žalah opravil mašo za pokojne sodelavce Karitas.
6. 11. je na Teološki fakulteti v Ljubljani vodil somaševanje za pokojne profesorje, sodelavce in študente. Zvečer je vodil sklep celodnevnega čiščenja v frančiškanskem samostanu sv. Lenarta ob 545. obletnici prihoda frančiškanov v Novo mesto.
- 9.-11. 11. se je udeležil Duhovniških dnevov novomeške škofije v Strunjanu.
13. 11. se je v Ljubljani udeležil srečanja s predstavniki svetovne luteranske zveze. Popoldne je vodil somaševanje v Šentvidu nad Ljubljano ob godu zavetnika Zavoda sv. Stanislava in se nato udeležil slavnostne akademije.
23. 11. se je kot škof soposvečevalec udeležil posvečenja novega ljubljanskega nadškofa msgr. Stanislava Zoreta in ob tem odložil breme apostolskega administratorja v Ljubljani, ob čemer mu iskreno čestitamo.
24. - 25. 11. je predsedoval plenarnemu zasedanju SŠK v Ljubljani.
26. 11. se je udeležil koncerta Klic dobrote v Celju.
30. 11. je v cerkvi sv. Lenarta v Novem mestu podelil zakramente uvajanja v krščanstvo 5 katehumenom.

December 2014

4. 12. je sodeloval na okrogli mizi o družini v organizaciji spletnega magazina Časnik.si.
5. 12. je podelil Sveta pisma skupini vernikov na Veliki Dolini.
6. 12. se je udeležil skupnih duhovniških molitev ob celodnevem čiščenju v stolni župniji v Novem mestu.
7. 12. je ob Miklavževi nedelji vodil slovesno somaševanje v novomeški stolnici in ob tem podelil Sveta pisma novim katehumenom. Popoldne se je udeležil železne/rubinaste maše škofa dr. Jožefa Smeja v mariborski stolnici.
8. 12. se je prijateljsko srečal s pevci novomeškega stolnega zbora.
9. - 12. 12. se je udeležil rednih dvehletnih duhovnih vaj članov SŠK.
12. 12. se je udeležil sprejema za poslovne partnerje podjetja Beneficij d.o.o.

- 14. 12. je v novomeški stolnici sprejel Luč miru iz Betlehema, kar je bil sprejem za celotno ljubljansko skavtsko regijo.
- 17. - 23. 12. je za različne medije snemal božično-novoletno poslanico ter različne nagovore oz. intervjuje.
- 19. 12. je opravil kanonično vizitacijo (KV) v župniji Novo mesto – sv. Janez.
- 24. 12. je vodil slovesno polnočnico v novomeški stolnici.
- 25. 12. je na božični praznik vodil slovesno dnevno mašo v novomeški stolnici. Popoldne je obhajal še mašo v DSO v Novem mestu.
- 26. 12. je vodil somaševanje pri tradicionalni maši za domovino na dan samostojnosti in enotnosti.

Januar 2015

- 4. 1. je podelil liturgične službe 4 bogoslovcem novomeške škofije. Službo bralca sta prejela Blaž Franko in Benjamin Jarkovič iz prvega letnika, službo mašnega pomočnika pa Branko Jurejevčič in Tadej Strniša iz tretjega letnika.
- 8. 1. je opravil KV v župnijah Novo mesto – stolnica in Brusnice.
- 10. 1. je vodil somaševanje v novomeški stolnici in se udeležil škofijskega srečanja kolednikov na škofiji v Novem mestu.
- 11. 1. je vodil somaševanje in pogreb mame evropskega poslanca Lojzeta Peterleta.
- 12. 1. je predsedoval seji SŠK v Mariboru.
- 13. 1. je opravil KV v župniji Mirna Peč.
- 14. 1. je opravil KV v župnijah Podgrad in Novo mesto – Šmihel.
- 15. 1. se je udeležil družabnega srečanja Skupnosti TAV in belokranjskih Župnijskih Karitas v Starem trgu ob Kolpi.
- 16. 1. je opravil KV v župniji Prečna.
- 19. 1. je opravil KV v župniji Bela Cerkev.

NAPOVEDNIK

Februar

- 1. 2. Grozdetov molitveni shod, sv. maša ob 15.00
- 2. 2. Dan posvečenega življenja ob 10.00 v stolnici
- 7. 2. Predavanje za mladino v Baragovem zavodu ob 19.00 (sv. maše že ob 18.30)

JAGODE NAŠE PASTORALE

- 10. 2. Odbor za pripravo obhajanja 10. obl. novomeške škofije
- 19. 2. Izobraževalni večer za člane ŠK v Baragovem zavodu
- 25. 2. Postna duhovna obnova za duhovnike ob 9.15 v Baragovem zavodu
- 26. - 27. 2. Nikodemovi večeri - predavanja v Baragovem zavodu ob 19.00

Marec

- 1.3. Grozdetov molitveni shod, sv. maša ob 15.00
- 4.3. Škofijska pastoralna konferenca ob 9.00 v Baragovem zavodu
- 5. in 6. 3. Nikodemovi večeri – predavanja v Baragovem zavodu ob 19.00
- 7. 3. Občni zbor Škofijske karitas v Baragovem zavodu, maša ob 9.00 v Šmihelu
- 11. 3. Seja dekanov ob 9.00 na ordinariatu
- 18. 3. Seja Duhovniškega sveta ob 9.30 na ordinariatu
- 19. 3. Praznovanje škofijskega zavetnika ob 19.00 v stolnici
- 20. 3. Seja Zbora svetovalcev ob 9.00 na škofiji

April

- 2. 4. Škofova krizmena maša s somaševanjem duhovnikov ob 9.00 v stolnici
- 5. 4. Velika noč – praznik Jezusovega vstajenja
- 5. 4. Grozdetov molitveni shod, sv. maša ob 16.00
- 7. 4. Začetek praznovanja 10. obl. novomeške škofije
- 15. 4. Seja Komisije za stalno oblikovanje duhovnikov na škofiji ob 10.30
- 19. - 26. 4. Teden molitve za nove duhovne poklice
- 26. 4. Nedelja dobrega pastirja – duhovnih poklicev
- 27. - 29. 4. Škofijsko romanje na Poljsko

Maj

- 3. 5. Grozdetov molitveni shod, sv. maša ob 16.00
- 16. 5. Slovesnost ob 70. obl. konca II. svet. vojne na Brezjah
- 27. 5. God bl. Alojzija Grozdeta
- 30. 5. Slovesno praznovanje godu bl. Alojzija Grozdeta in pravna slovesnost ob 10.00; povabljeni vsi novi člani ŽPS

KAZALO

UVODNIK	1
LETO POSVEČENEGA ŽIVLJENJA	2
BRATJE FRANČIŠKANI V NOVEM MESTU	4
ŠOLSKE SESTRE DE NOTRE DAME V SLOVENIJI IN NA DOLENJSKEM	6
PRIPRAVE NA 10. OBLETNICO USTANOVITVE ŠKOFIJE	8
ODMEV Z DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU	10
PASIS – POGLED ŽUPNIKA	14
SVETOPISEMSKA SKUPINA – POGOVOR OB PREBRANEM	16
15 LET PREHOJENE POTI V PETROVEM VRTCU	17
TEDEN KARITAS – KRATKO POROČILO	24
REGIJSKI SPREJEM LUČI MIRU IZ BETLEHEMA V NOVEM MESTU	25
PODELITEV SLUŽB BRALCEV IN MAŠNIH POMOČNIKOV	26
ZAKAJ BO DRUŽINSKO ŽIVLJENJE VEDNO MODERNO?	28
SKLEP TRIKRALJEVSKE AKCIJE 2014-15	29
ANALIZA ANKETE O JAGODAH NAŠE PASTORALE	30
PREDAVANJE ZA MLADE – ŽIVLJENJSKA POKLICANOST	33
RESNICA IN SOČUTJE	33
POSTNA DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE	34
ŠKOFIJSKO ROMANJE NA POLJSKO	34
KANONIK FRANC ERKLAVEC	35
DEJAVNOSTI ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	37
NAPOVEDNIK	38

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: mag. Igor Luzar,
 Tehnični urednik: Janko Jožef Pirc, Naslovnica: skupnost sester de Notre Dame na Cankarjevi v Novem mestu;
 Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

»*Novo vino v nove mehove*«

(geslo leta posvečenega življenja)

**JAGODE
NAŠE PASTORALE**

števila

1

ISSN 2332-2701

9 772232 127000 1